H O T Ă R Î R E

În numele Legii

27 ianuarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul – Veaceslav Cernalev

Grefierului: Cristina Macovei;

în lipsa: agentului constatator, executor judecătoresc Grigore Stoian; precum și a făptuitorului *****Dmitrii, în privința cărora s-au întreprins măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală.

Examinând în ședință publică cauza contravențională pornită în privința cet. *****Dmitrii, *născut la *****, IDNP: *****, cu domiciliul în mun. Chișinău, s. Băcioi, str. ***** nr. 61,* care se învinuiește în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. alin. (1) și (2) din Codul contravenţional, –

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-2962/2019 din 25.10.2024, încheiat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Stoian Grigore, cet. *****Dmitrii se învinuiește în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravenţional.

2. Agentul constatator, în persoana executorului judecătoresc Grigore Stoian, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat în judecată, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei contravenționale în absența sa, astfel încât, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus posibilă examinarea cauzei contravenţionale în absența agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

3. Făptuitorul *****Dmitrii, față de care s-au întreprins măsurile legale privind citarea legală, nu s-a prezentat în judecată și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale. Prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit căruia neprezentarea în şedinţă a făptuitorului, legal citat, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absenţa făptuitorului şi remiterea copiei de pe hotărâre.

4. Studiind minuțios materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

5. Instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

6. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravenţional.

7. Totodată, instanța de judecată consideră necesar de a face referire la dispozițiile art. 443 alin. (13) din Codul contravențional, potrivit căror prevederi copia de pe procesul-verbal se înmânează persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravenţional şi victimei la cerere. În cazul procesului-verbal încheiat în absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravenţional, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art. 382 alin. (6).

8. În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

9. La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

10. În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

11. Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că, „constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

12. Conform art. 375 din Codul contravențional: alin. (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Alin. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

13. Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc Grigore Stoian, nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

14. Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (*sediul Centru*) din 18 mai 2018, a fost dispusă încasarea de la *****Dmitrii în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL, suma în mărime de 12675,85 (douăsprezece mii șase sute șaptezeci și cinci lei optzeci și cinci bani) lei cheltuieli de judecată cu titlul taxei de stat, achitată lde reclamant la depunerea acțiunii, în mărime de 379,73 (trei sute șaptezeci și nouă lei șaptezeci și trei bani) lei, iar în total suma în mărime de 13055,58 (treisprezece mii cincizeci și cinci lei cincizeci și opt bani) lei.

15. Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, în baza cererii ÎCS „Easy Credit” SRL, executorul judecătoresc Stoian Grigore, prin încheierea nr. 176-2962/2019, a intentat procedura de executare.

16. Urmare, în scopul asigurării documentului executoriu, la 14 ianuarie 2019, executorul judecătoresc Grigore Stoian a emis o încheiere privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului *****Dmitrii în limita sumei urmărite de 13055,58 lei.

17. La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 319 alin. alin. (1) și (2) din Codul contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravențiilor vizate se manifestă prin împotrivirea persoanei să execute cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare.

18. Latura subiectivă se manifestă numai prin intenție directă, adică făptuitorul conștientizează că, prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea cerințelor executorului judecătoresc și dorește acest rezultat.

19. Articolul 319 Cod contravențional sancționează la alin. (1) acțiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, iar la alin. (2) neîndeplinirea obligației de către părțile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale.

20. Instanța de judecată a stabilit, că prevederile art. 319 din Codul contravențional, nu sunt aplicabile unor asemenea situații în care se află debitorul *****Dmitrii în procedura de executare, iar pe de altă parte probele prezentate și examinate în ședință sunt insuficiente pentru a demonstra vinovăția făptuitorului în săvârșirea contravențiilor imputate.

21. Astfel, la caz, instanța de judecată ajunge la concluzia, că agentul constatator nu a prezentat probe cum că, cet. *****Dmitrii se eschivează cu rea voință de la executarea cerințelor executorului judecătoresc, nu o execută intenționat și

dorește acest rezultat. Mai mult, executorul judecătoresc nu specifică prin care anume acțiuni sau inacțiuni s-a manifestat neîndeplinirea cerinţelor în cadrul procedurii de executare. Nu este clar din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție prin ce s-ar fi manifestat împiedicarea executării de către cet. *****Dmitrii a documentului executoriu.

22. De asemenea, instanța constată că agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei acest caracter. Or, cerința este imperativă, pentru că rațiunea instituirii ei a fost aceea de ai permite instanței cercetarea legalității actului constatator prin stabilirea faptelor materiale și verificării încadrării juridice.

23. Pe de altă parte, din procesul-verbal cu privire la contravenție nu este clar ce anume nu a îndeplinit făptuitorul sau în ce mod a împiedicat la executarea documentului executoriu, ori ce obligație nu a îndeplinit sau în care circumstanțe debitorul și-a schimbat domiciliul și nu a comunicat, or, toate înscrisurile cercetate în ședința de judecată au una și aceeași adresă, ori care informații solicitate debitorul nu le-a dat sau nu a comunicat.

24. Instanța atestă că acuzația adusă urma a fi specificată în mod corespunzător cu specificarea particularităților existente în cazul în care există probe pertinente, concludente și utile de a concluziona asupra vinovăției sau nevinovăției acestei persoane. Nu au fost prezentate nici probe care ar indica la neîndeplinirea fără motive a cerințelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau probe care ar împiedica executarea documentului executoriu.

25. În acest context, agentul constatator nu a analizat toate elementele constitutive ale contravenției şi nici probele încuviinţate făptuitorului, adică nu a făcut referire la elementele de fapt, care ar fi putut justifica concluzia vinovăției cet. *****Dmitrii, în comiterea contravențiilor și calificarea acțiunilor lor în baza art. 319 alin. alin. (1) și (2) din Codul Contravențional.

26. Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, *fără motive justificative*, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

27. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită persoana, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul „*in dubio pro reo*” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în

hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravenţional și, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

28. Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a făptuitorului *****Dmitrii în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. alin. (1) și (2) din Codul contravențional, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvârși faptele contravenționale.

29. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

30. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare „*ex propriis sensibus*” a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

31. În circumstanțele date, potrivit principiului „*actori incumbit probation*”, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către cet. *****Dmitrii a contravențiilor imputate.

32. După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

33. Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedite faptele contravenţionale specificate la art. 319 alin. alin. (1) și (2) din Codul contravenţional, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

34. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 421, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460 – 462 din Codul contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința cet. *****Dmitrii, *născut la *****, IDNP: *****, cu domiciliul în mun. Chișinău, s. Băcioi, str. ***** nr. 61,* care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 319 alin. alin. (1) și (2) din Codul contravenţional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Președintele şedinţei,
Judecătorul Veaceslav CERNALEV